

ORDRE THIOIS, L', organe mensuel du Verdinaso, verschenen van juni 1936 tot augustus 1937 (jg. 2, nr. 6-7) toen het wegens gebrek aan lezers en financiële middelen stopgezet werd. In 1939 werd het voortgezet door Les Pays-Bas Belghiques (z. aldaar).

De uitgave van een eerste Franstalige brochure (Voici les Dinasos) in april 1936 en nu van een maandblad toonde duidelijk aan dat Joris van Severen en het nog geen vijf jaar oude Verdinaso een heel eind van de V.B. waren weggeëvolueerd. De beginselverklaring in het eerste nummer beschouwt „les querelles linguistiques comme stériles et débilitantes”. Om de verfransing te bestrijden en alle Vlamingen (dus ook de verfranste) „la conscience de leur caractère ethnique” terug te geven, wilde het Verdinaso zich van de Franse taal bedienen. Ook bij Walen en Luxemburgers wilde het in hun eigen taal het nationaal-solidarisme propageren; sinds de nieuwe marsrichting van 1934 werden die immers, samen met de Friezen, beschouwd als met de Dietsers verbonden volken, waar „Franschen, Walen en Franskiljons” in het door Wies Moens geformuleerde Verdinaso-programma (1931) „vijanden” zijn, „vreemdelingen, die de integriteit en de gezondheid der Dietsche (...) Natie (...) bedreigen en aantasten”. Deze passus was trouwens in latere uitgaven van het programma geschrapt.

Administratie en beheer van het maandblad werden grotendeels verzorgd door de (Vlaamse) centrale diensten van de beweging (Gent, en P. van Herzeele te Roeselare voor de financies), en het leeuwendeel van de kopij was van de hand van tweetalige Vlamingen als Frantz van Dorpe en André Belmans.

LUK KONGS